

در این شماره می‌خوانید:

- دبیرکل جدید کمیته ایرانی ICC در نشست شورای روسای اتاق‌های بازرگانی کشور گفت: ICC، بازوی تعاملات بین‌المللی بخش خصوصی
- آغاز نظرسنجی مشاوره کلیدی کسب و کار برای نهایی کردن توصیه‌های سیاستی در مورد طبیعت
- انتظار IGF از ICC در نشست سال جاری
- کمیسیون اقتصاد دیجیتالی کمیته ایرانی ICC برگزار می‌شود
- کمیته ایرانی ICC برگزار می‌کند: سمینار «قراردادهای بازرگانی بین‌المللی»
- معرفی کتاب: «موسسات مالی و داوری بین‌المللی»

ICC منتشر کرد:

یادداشت‌های مربوط به توافق چین و هنگ‌کنگ برای کمک به اقدامات امداد رسانی موقت

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) یادداشت شیوه داوری در مورد استفاده از توافق چین و هنگ‌کنگ برای کمک متقابل در اقدامات قرار موقت دادگاهها را منتشر کرده است که براساس آن، ICC به عنوان یک نهاد مجاز شناخته شده است.

در این یادداشت جدید، دستورالعملی در مورد استفاده از قرار موقت به دادگاه‌های خلق سرزمین اصلی چین در حمایت از دادرسی‌های داوری مستقر در هنگ‌کنگ و تحت نظارت مقررات داوری ICC، توسط دفتر مدیریت پرونده هنگ‌کنگ در دبیرخانه دیوان داوری بین‌المللی ICC ارائه می‌شود.

ICC در اکتبر سال ۲۰۱۹ اعلام کرد که از معیارهای تعیین‌شده از سوی دولت هنگ‌کنگ راضی است، هنگ‌کنگ به عنوان یکی از تنها شش موسسه داوری مصوب از سوی وزارت دادگستری هنگ‌کنگ معرفی شده است و تنها موسسه خارجی

بولتن هفتگی

کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی
تهیه و تنظیم: روابط عمومی کمیته
ایرانی ICC

تلفن: ۸۸۳۱۷۷۸۳ - ۸۸۳۰۶۱۲۷

نمابر: ۸۸۳۰۸۳۳۰

پست الکترونیکی:

icciran@icc-iran.org

خارجی مستقر در خارج از سرزمین اصلی چین یا هنگ کنگ است که تحت این توافق واجد شرایط است.

قبل از این توافق که در تاریخ ۲ آوریل ۲۰۱۹ (برابر با ۱۳ فروردین ماه ۱۳۹۸) بین جمهوری خلق چین و یا منطقه ویژه اداری (SAR) هنگ کنگ امضا شده است، این توافق از تاریخ اول اکتبر ۲۰۱۹ (برابر با ۹ مهر ماه ۱۳۹۸) در دادگاه‌های سرزمین اصلی چین لازم‌الاجرا شد. این دادگاه‌ها تنها قادر به صدور اقدامات موقت در حمایت از داورهای مستقر در سرزمین اصلی چین بودند و توسط موسسات داوری سرزمین اصلی اداره می‌شدند.

این توافق تحولی قابل توجه در دیوان داوری بین‌المللی ICC است، زیرا اجازه می‌دهد، طرفین داوری ICC در هنگ کنگ مستقر هستند و توسط دفتر دبیرخانه هنگ کنگ اداره می‌شوند، برای قرار موقت علیه طرفین مقابل خود که مستقر در سرزمین اصلی هستند، به دادگاه‌های چین مراجعه کنند. دیوان ICC در حال حاضر پرونده‌هایی مشتمل بر ۱۴۶ طرف دعوی از چین (از جمله هنگ کنگ و ماکائو) و ۳۰ پرونده مستقر در هنگ کنگ دارد.

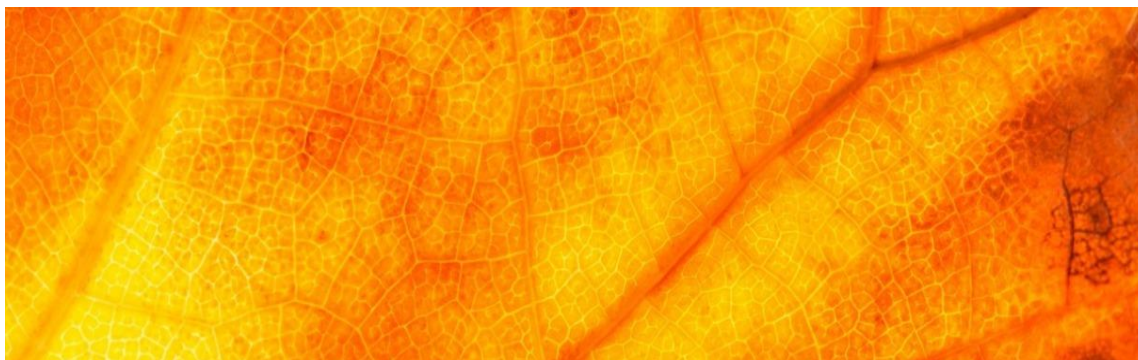
«الکسیس مور (Alexis Moure)»، رئیس دیوان داوری بین‌المللی ICC گفت: «این امر، پیشرفتی قابل توجه برای دیوان ICC در تقویت تجدیدنظر در داوری ICC به کاربران منطقه است. انتظار داریم که این توافق نتیجه‌ای بیشتر را برای طرفینی که هنگ کنگ را به عنوان کرسی داوری برای اختلافات مربوط به طرفین سرزمین اصلی چین انتخاب می‌کنند و به موسسه‌ای واجد شرایط مانند ICC مراجعه می‌کنند، داشته باشد.»

طبق شرایط این توافق، طرفین ممکن است داوری‌های ICC در هنگ کنگ را برای قرار موقت تحت مقررات مربوط به آیین دادرسی مدنی و داوری جمهوری خلق چین درخواست کنند. درخواست‌ها می‌توانند قبل از شروع داوری (تشکیل پرونده داوری و ارائه دادخواست) یا در طی روند آن انجام شوند.

ICC همچنان از استفاده از توافق جدیدی که خدمات داوری سطح جهانی خود را به کاربران در آسیا و فراتر از آن نزدیک می‌کند، حمایت خواهد کرد و توصیه به گنجاندن بند داوری آن در قراردادها دارد. بند داوری استاندارد ICC را می‌توان به صورت رایگان از وبسایت ICC دانلود نمود.

سه دلیل برای ایفای نقش داوری و ADR در اختلافات اقلیمی

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) ابزار جدیدی برای تسهیل حل و فصل اختلافات مربوط به اقلیم منتشر کرده است.

تغییرات اقلیمی یکی از بزرگ‌ترین تهدیدهایی که امروز جهان با آن مواجه است. تغییر اقلیمی موجب طیف وسیعی از تاثیراتی می‌شود که بر همه افراد و همه‌جا اثر می‌گذارد. ما می‌توانیم انتظار داشته باشیم که تعداد اختلافات اقلیمی در سال‌های آتی افزایش یابد.

بنابراین، افراد، شرکت‌ها و دولت‌ها می‌توانند چه اقداماتی انجام دهند تا ریسک‌های بی‌شمار و پیچیده مرتبط با این پدیده جهانی را کنترل نمایند؟ ICC ابزاری برای کمک (و آماده‌سازی) کاربران و متخصصان این موارد تخصصی طراحی کرده است تا نیازهای آن‌ها را به حل و فصل اختلافات تسهیل نماید. منبع کاربردی این ابزار یعنی حل و فصل اختلافات مربوط به تغییر اقلیمی از طریق داوری و روش‌های جایگزین داوری (ADR) در تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۹ (برابر با ۷ آذر ۱۳۹۸)، در رویدادی به میزبانی «وایت آند کیس (White & Case)» راه‌اندازی شد.

دلایل کاربردی بودن داوری و ADR برای اختلافات مربوط به تغییر اقلیمی عبارتند از:

۱. اجرایی‌بودن

آیا می‌دانستید که داوری از پوشش جهانی کنوانسیون تشخیص و اجرا آرای داوری خارجی یا معروف به کنوانسیون نیویورک بهره می‌جوید؟ این ویژگی، تشخیص و اجرای نظرات داوری میان مرزی که همیشه هم مربوط به دعوی قضایی نیست را ممکن می‌کند. همچنین داوری، دو ویژگی دارد؛ ۱- دسترسی به دادگاه داوری تخصصی و ۲- انعطاف‌پذیری درباره آن که داوری در کجا باید انجام یا شنیده شود. به علاوه، دادگاه‌های داوری می‌توانند چارچوب‌های زمانی واقعی اتخاذ کنند، دانش تخصصی به کار گیرند و تحت شرایط خاصی، دیدگاه‌های مشاوران دادگاه را بپذیرند و نیز فرآیندها را بر اساس ماهیت و حوزه اختلاف منعطف نمایند.

۲. کارایی

فوریت، بهنگام‌بودن و اجتناب از تاخیر هنگامی ضروری هستند که اختلافات مربوط به اقلیم مطرح می‌شوند؛ مانند برخی از تاثیرات محیط‌زیستی که ممکن است اگر در مراحل ابتدایی کنترل نشوند، پیامدهای برگشت‌ناپذیری داشته باشند. روش‌های داوری و ADR به خوبی با این نوع از اختلافات تناسب دارند، زیرا

عمولا سال‌ها می‌گذرد و صرف‌نظر از تعداد طرفین درگیر و پیچیدگی پرونده حل و فصل نمی‌گردد. داوران و قاضیان تحت قوانین داوری ICC، قوانین میانجی‌گری ICC و قوانین تخصصی ICC با توجه به توانایی و مانند آن انتخاب می‌شوند. طرفین اختلاف به زمان به عنوان عاملی در حل و فصل اختلاف خود وزن بیشتری می‌دهند. دادگاه بین‌المللی داوری ICC ضمانت‌نامه‌های بنیانی و ملاحظات قانونی اجرایی را طرفین ذینفع حفظ می‌نماید. این طرفین افرادی هستند که از فرآیند بررسی نظر نهایی دادگاه ICC نیز منتفع می‌شوند. به علاوه، هنوز طرفین و دادگاه‌های داوری امکان اتخاذ برخی از روش‌های مدیریت پرونده را به منظور تسهیل حل و فصل اختلافات مربوط به تغییر اقلیم را دارند و می‌توانند توافق نمایند که از رویه‌های تسریع میان سایر روش‌های رایج استفاده کنند.

۳. تناسب با نیازها

احتمالا، هنگام داوری اختلافات مربوط به تغییر اقلیمی، تنها و مهم‌ترین ویژگی اطمینان از وجود تخصص مناسب برای طرفین و دادگاه‌ها زمانی است که متوجه اختلاف و روش‌های خاص حل و فصل اختلاف می‌گردند. قوانین داوری ICC به طرفین اجازه می‌دهد که تاثیر قاطعی بر انتخاب داوران خود، خصوصا با توجه به صلاحیت و مهارت داشته باشند. هنگامی که نوبت به کارشناسان می‌رسد، دیوان داوری بین‌المللی ICC، تحقیق سفارشی برای هر پرونده انجام می‌دهد تا افرادی متناسب با ضوابط خاص پرونده را شناسایی کند. تحت قوانین داوری و رویه‌های حل و فصل اختلاف ICC، چندین ویژگی دیگر، از جمله استفاده از شروط حل و فصل اختلاف به منظور حل و فصل اختلاف پیش از اجرای داوری؛ داوری اضطراری؛ اقدام‌های موقت و پیشگیرانه؛ و سایر روش‌های مدیریت هزینه و زمان را در نظر گرفته می‌شود که ممکن است بر اساس نیازهای منحصر به فرد پرونده شما استفاده شود.

ICC به عنوان نماینده بیش از ۴۵ میلیون شرکت در ۱۰۰ کشور، تجربه، دانش و شبکه جهانی جهت اتخاذ اقدام جدی در مقیاس موردنظر را دارد. این تجهیز از طریق حمایت از چارچوب‌های سیاستی که از تعادل عملکرد یا فعالیت کسب و کارها به منظور دستیابی به هدف دیگر انتشار صفر خالص حمایت می‌کند، قابل اجرا است. در سطح بین‌المللی اقدام فوق، پیش از کنفرانس تغییر اقلیمی سازمان ملل متحد (COP25) راه‌اندازی شد. این اقدام شامل تمام موارد، داور، کاربر یا حتی مقام دولتی که باید به شکل موثری با پیچیدگی‌های پرونده‌های مربوط به اقلیم مواجه شود، از مثال‌ها و شروط نمونه قراردادها گرفته تا دیدگاه‌های ناشی از موسسات بین‌المللی مشهور می‌شوند.

وبلاگ مهمان: مسئله این است: کمک به داوری یا ممانعت از آن؟

«جوآن گارسیا (Juan Garcia)» و «جولیانا والدنبرا گاریدو (Juliana Valdenebro Garrido)» از کمپانی

کمپانی «هوگان لاولز (Hogan Lovells)»، به دنبال تصمیم هفدهمین دوره کنفرانس میامی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، دیدگاه صنعت خود را درباره روش‌هایی بیان کردند که بر اساس آن‌ها دادگاه‌های ملی در زمینه داوری بین‌المللی ایفای نقش می‌نمایند.

همچنین طرفین قرارداد اغلب به دنبال کمک‌های قضایی برای تسهیل داوری خود هستند، گرچه ممکن است آن‌ها از این کمک‌ها برای انسداد یا ممانعت روندهای داوری استفاده نمایند. با این وجود، به ندرت این موضوع رخ می‌دهد. پدیده جالب‌تر هنگامی اتفاق می‌افتد که دادگاه‌های ملی دو کشور، درباره اختلافی یکسان نظریات داوری متعارضی را صادر می‌نمایند. برای مثال، یکی از طرفین متخلف ممکن است پیش از دادگاه‌های ملی، فرآیند داوری را با «حکم ضدداوری» مختل نماید. اگرچه قرارداد طرفین شامل توافق معتبر داوری است که بر اساس آن طرفین توافق کردند تمام اختلافات را از طریق داوری حل و فصل کنند. در این حالت، همچنین طرف دیگری که به دنبال اجرای توافق داوری است، می‌تواند پیش از دادگاه‌های ملی به دنبال حکمی در حمایت از داوری باشد. اگر دادگاه یا نهاد داوری هنوز تشکیل نشده باشد، ممکن است به نوبه خود با انتخاب‌های دشواری مواجه گردد. آیا این اقدام به فرآیند داوری کمک می‌نماید یا مانع آن می‌شود؟ کدام حکم باید اجرا گردد؟ آیا دادگاه یا نهاد داوری با حکم «ضدداوری» موافق است؟ پاسخ درخور به چنین پرونده‌ای چیست؟

پاسخ به این سوالات باید از اصول به خوبی طراحی شده صلاحیت- شایستگی، تفکیک‌پذیری و اختیار طرفین پیروی کند. تمام این سه اصل به نفع دادگاه داوری است که آیا اختلاف باید از طریق داوری حل و فصل شود یا خیر؟

بسیاری از دادگاه‌ها، هنگامی که با حکم ضد داوری مواجه می‌گردند، قصد طرفین را برای داوری اختلاف خود می‌دانند، همان‌طور که در توافقنامه داوری طرفین قید شده است و امکان داوری اختلاف بدون تأخیر فراهم می‌شود.

«پیر لالیو (Pierre Lalive)» به عنوان تنها داور پرونده شماره «۱۵۱۲» ICC، موظف به داوری پرونده‌ای از سوی دادگاه عالی غرب پاکستان شد. پرونده‌ای که در آن یکی از طرفین از تعقیب داوری، از اوایل سال ۱۹۷۰ منع شده بود. آقای «لالیو» انتخاب شد تا رویه داوری را تعقیب نماید. تنها داور این پرونده با تکیه بر صلاحیت قضایی خود دریافت: «تصمیم متهم برای طرح دعوی ملی، اقدام تاکتیکی دیگری جهت به دست آوردن زمان و

کند کردن رویه داوری بود.» او افزود: «جای هیچ‌گونه بحثی باقی نمی‌ماند که قوانین ICC نیز هرگونه مراجعه یکی از طرفین را به مراجع قضایی منع می‌نماید.» داور تصریح کرد که از صلاحیت قضایی خود بهره می‌جوید و علیرغم دستور دادگاه، داوری را پیش خواهد برد.

اجازه به روند داوری، پس از آن که حکم ضدداوری منتشر می‌شود، به نظر عادی است. قابل توجه است که دستورالعمل‌های رویه‌های داوری بین‌المللی موسسه مجاز داوران (CIArb) قید می‌کند که «اگر دادگاهی موازی، خارج از جایگاه داوری تشکیل گردد و دادگاه مربوطه حکم نماید که در آن داوران قدرتی ندارند، در آن صورت داوران مجبور به رعایت چنین قانونی نیستند و بنابراین باید بر اساس رویه‌های داوری، داوری کنند.»

سوال جالب‌توجه‌تر هنگامی به وجود می‌آید که دادگاه داوری هنوز تشکیل نشده است. نهادهای داوری هنگامی که با حکمی ضدداوری، پیش از تشکیل دادگاه مواجه می‌شوند، چه اقداماتی باید انجام دهند؟ در این حالت و حتی هنگامی که طرفین حکمی علیه موسسه داوری را دنبال می‌کنند، ممکن است توقف یا تأخیر داوری اجتناب‌ناپذیر باشد.

واکنش موسسه داوری به حکمی بستگی دارد که دادگاه صادر کرده است. بر اساس ماده دو کنوانسیون نیویورک، دادگاه حاکم باید مسئله را به داوری ارجاع دهد، «مگر آن که متوجه شود که توافقنامه مذکور باطل و بی‌اعتبار، غیرعملی و غیرقابل اجرا است.» به معنای دقیق کلمه، اگر دادگاه داوری حاکم در شرایط خاصی حکم ضدداوری مبنی بر بی‌اعتباری توافقنامه داوری صادر نماید، ممکن است موسسه داوری از اجازه داوری بازداشته شود.

اگرچه آمار نشان می‌دهد که طرفین به طور مرتب، نه تنها در دادگاه‌های حاکم داوری، بلکه بیش‌تر در سیستم قضایی محلی به دنبال احکام ضدداوری هستند. برای مثال، مطابق با دادگاه داوری بین‌المللی ICC، از ۳۱ پرونده که در سال ۲۰۰۶ احکام ضدداوری دریافت کردند، ۲۵ پرونده توسط دادگاه‌های ملی یکی از طرفین، به جای داوری حاکم، این‌گونه احکام را دریافت نمودند.

خوشبختانه، رویه‌های موسسات داوری با رویه‌های دادگاه‌های قضایی، یکسان به نظر می‌آیند. پرونده‌های اخیر تایید می‌کنند که موسسات با احکام ضدداوری صادره از خارج از مکان داوری متوقف نمی‌شوند و علیرغم دستور قضایی به داوری ادامه خواهد داد. اما حکمی خنثی‌کننده در حمایت از داوری که توسط دادگاه حاکم صادر می‌شود، می‌تواند تأییدی برای موسسه فراهم نماید به طوری که بتواند رویه داوری را تضمین کند. در چنین حالتی، طرفین اجازه نخواهند داشت که تعهد داوری را به آسانی با هجوم‌بردن به سوی دادگاه ملی و تهدید موسسه داوری نادیده بگیرند.

اگرچه موفقیت یکی از طرفین در بدست آوردن حکمی ضدداوری از دادگاهی نگران‌کننده است، رویه‌های مقرر موسسات داوری و دادگاه‌ها اطمینان‌بخشی مجدد است. این مسئله نقش کلیدی که موسسات و دادگاه‌های قضایی در ضمانت از مبانی رقابت-رقابت و تفکیک‌پذیری و نیز حمایت از حق داوری طرفین ایفا می‌نمایند را نشان می‌دهد. با این حال، دادگاه حاکم ممکن است آخرین بازدارنده برای اجتناب از اثرات منفی احکام ضدداوری باشد.

کمیسیون اقتصاد دیجیتال کمیته ایرانی ICC برگزار می‌گردد

جلسه کمیسیون اقتصاد دیجیتال کمیته ایرانی ICC به ریاست «احمد عبدالله زاده»، دبیر کمیسیون مربوطه در روز سه‌شنبه، مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۰ ساعت ۱۵:۰۰ در سالن جلسات طبقه ششم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار می‌گردد.

بررسی فرصت‌ها و تهدیدهای بلاک‌چین و رمز ارزها موضوع مورد بحث در این جلسه خواهد بود.

سمینار قراردادهای بازرگانی بین‌المللی

International Commercial Contracts

۱۱ دی ماه ۱۳۹۸

قرارداد، قانون طرفین معامله است و انتظار می‌رود تا روابط بازرگانی ایشان را به صورت دقیقی نظم بخشد. هنگامی که گستره توافق از مرزهای یک کشور عبور کرده و وارد عرصه بین‌الملل می‌شود، اهمیت و چالش‌های قرارداد دو چندان می‌گردد. لذا امروزه تنظیم و تهیه یک قرارداد مناسب و استاندارد، پیش از انجام هر معامله‌ای، جزو بدیهی‌ترین اقدامات بازرگانان و تجار آگاه و دور اندیش قلمداد شده که کمترین بی‌توجهی به آن، بی‌شک خسارت و ضررهای جبران‌ناپذیری را در پی خواهد داشت.

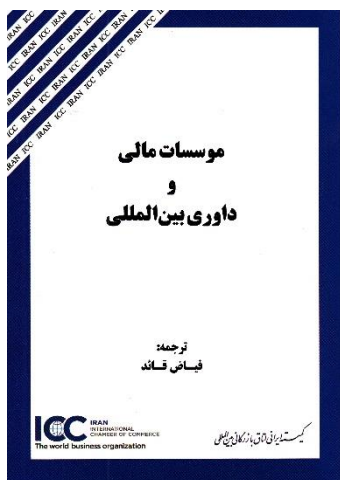
از این رو کمیسیون حقوقی و داوری کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در نظر دارد؛ سمیناری را تحت عنوان «قراردادهای بازرگانی بین‌المللی» برگزار نماید.

- سخنرانان: محسن محبی و به‌آذین حسینی
- زمان: چهارشنبه، ۱۱ دی ماه ۱۳۹۸، ساعت: ۸:۳۰ الی ۱۲:۳۰
- محل برگزاری: خیابان طالقانی شماره ۱۷۵، اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
- ارتباط با دبیرخانه: ۸۸۳۰۶۱۲۷ فکس: ۸۸۳۰۸۳۳۰ ایمیل: ICCIran@icc-iran.org

از علاقمندان دعوت می‌شود برای نام‌نویسی در سمینار فوق، هزینه شرکت در سمینار (مبلغ ۲,۵۰۰,۰۰۰ ریال برای اعضای کمیته ایرانی و ۳,۲۰۰,۰۰۰ ریال برای غیراعضا) را حداکثر تا تاریخ یکشنبه، ۸ دی ماه ۱۳۹۸ به شماره حساب ۱۵۵۰۰۵۰۰۹۲ کد شناسه ۹۸۰۷۵۰ نزد بانک ملت شعبه وزارت نفت (کد ۶۳۲۵/۵) به نام کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی واریز و اسامی شرکت‌کنندگان را به همراه تصویر فیش واریزی به دبیرخانه کمیته ایرانی ارسال نمایند.

معرفی کتاب: «موسسات مالی و داوری بین‌المللی»

کمیته ایرانی ICC، کتاب «موسسات مالی و داوری بین‌المللی» را به ترجمه «فیاض قائد»، عضو سابق کمیسیون بانکی کمیته ایرانی ICC و ویراستاری «فریده تذهیبی»، دبیر کمیسیون بانکی کمیته ایرانی ICC و «حمیده برمخشد»، نماینده سابق ایران در مجمع داوران جوان اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC YAF) روانه بازار کتاب کرد.

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) از بدو تاسیس خود در سال ۱۹۱۹ تاکنون به عنوان تنها نماینده بخش خصوصی در جهان، نقش منحصر به فردی در زمینه تسریع و تسهیل مراودات تجاری در سطح بین‌المللی، از طریق تلاش در استانداردسازی سیاست‌ها و مقررات و همچنین اداره بزرگترین مرکز داوری تجاری بین‌المللی ایفا نموده است. ICC مهمترین شریک تجاری سازمان ملل متحد و آژانس‌های وابسته به آن است. صدها هزار شرکت خصوصی از کشورهای جهان عضو این نهاد هستند. این سازمان از طریق تشکیل کمیته‌های ملی، فعالیت خود را در بیش از ۹۰ کشور جهان گسترش داده است که در کشور ما، کمیته ایرانی ICC این مسئولیت را بر عهده دارد.

گسترش تجارت بین‌المللی بیش از هر چیز موجب کم‌رنگ شدن قوانین و مقررات محلی گردیده و وجود قوانین یکسان تجارت در حوزه بین‌الملل را ضروری نموده است. از طرفی همین نیاز در روند حل اختلافات ناشی از تجارت بین‌المللی نمایان بوده و به نظر می‌رسد دوران استفاده از قانون چند کشور خاص در روند رسیدگی به اختلافات به سر رسیده باشد.

کتاب پیش رو، گزارش کمیسیون داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی در خصوص موسسات مالی و داوری بین‌المللی است. بر اساس نتایج حاصله استفاده و انتظارات بخش مالی و بانکی از داوری بین‌المللی از جوانب بسیاری، منحصر به فرد و در حال تحول است. موسسات مالی در دامنه وسیعی از معاملات مالی از داوری استفاده می‌کنند، هر چند این اقدام به صورت رویه ثابت و چشمگیر صورت نگرفته است.

کمیسیون داوری و ADR اتاق بازرگانی بین‌المللی بررسی مشاهدات و تجربه موسسات مالی از داوری بین‌المللی را ضروری دانسته است. این کتاب حاصل مطالعه کارگروه کمیسیون در خصوص موسسات مالی و داوری بین‌المللی است. اعضای کارگروه حدود ۵۰ مصاحبه با موسسات مالی و مشاوران بانکی در سراسر جهان انجام دادند. مصاحبه‌ها به همراه مرور ادبیات موضوعی مربوطه، خط مشی‌های داخلی، آرای داوری مربوطه، و اطلاعات دریافتی از ۱۳ موسسه داوری، مبنای یافته‌ها و پیشنهادهای این گزارش را تشکیل می‌دهند. کارگروه به این نتیجه دست یافت که استفاده و انتظارات بخش مالی و بانکی از داوری بین‌المللی از جوانب بسیاری، منحصر به فرد و در حال تحول است. کتاب «موسسات مالی و داوری بین‌المللی» در ۸۰ صفحه و با شمارگان یک‌هزار نسخه و در قطع وزیری ترجمه و منتشر شده است.